

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 กรุงเทพมหานคร ผลการวิเคราะห์ แบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

4.1 ส่วนที่ 1 ปัจจัยนำ (ลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง) ได้แก่ เพศ อายุ ผลการศึกษา การอาศัยอยู่กับผู้ปกครอง ค่าใช้จ่ายที่ได้รับจากผู้ปกครองในแต่ละวัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 กรุงเทพมหานคร

4.2 ส่วนที่ 2 ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ การเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 กรุงเทพมหานคร

4.3 ส่วนที่ 3 ปัจจัยเสริม ได้แก่ การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว การควบคุมกำกับติดตามของผู้ปกครอง เกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 กรุงเทพมหานคร

4.4 ส่วนที่ 4 พฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ได้แก่ การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ การแต่งตัวสัมผัสระหว่างชายหญิงในเชิงชู้สาว การเที่ยวสถานเริงรมย์ และการเปิดรับสื่อที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 กรุงเทพมหานคร

4.5 ส่วนที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ศึกษากับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 กรุงเทพมหานคร

4.1 ส่วนที่ 1 ปัจจัยนำ (ลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง)

กลุ่มตัวอย่าง เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ร้อยละ 60.4 และ 39.6 ตามลำดับ ส่วนใหญ่ อายุ 14 ปี ร้อยละ 98.4 ผลการเรียนส่วนใหญ่มีผลการเรียนระดับปานกลาง 2.00 – 2.99 คิดเป็นร้อยละ 81.7 รองลงมาผลการเรียนระดับดี 3.00 – 4.00 คิดเป็นร้อยละ 10 ส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดา และมารดา ร้อยละ 49.9 รองลงมาอาศัยอยู่กับมารดา ร้อยละ 25.4 วุฒิการศึกษาส่วนใหญ่ของบิดา และมารดาจบชั้นมัธยมศึกษา ร้อยละ 41.1 และ 53.3 ตามลำดับ รองลงมา คือ ประถมศึกษา ร้อยละ 28.4 และร้อยละ 53.3 ประกอบอาชีพค้าขาย ร้อยละ 39.4 และร้อยละ 43.3 รองลงมาอาชีพรับจ้าง ร้อยละ 34.2 และร้อยละ 38.4 และค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อวัน 60 – 100 บาท ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง (ปัจจัยนำ) (n = 409)

ลักษณะส่วนบุคคล (ปัจจัยนำ)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
หญิง	247	60.4
ชาย	162	39.6
อายุ (ปี)		
13	119	29.1
14	290	70.9
ผลการเรียน		
ผลการเรียนระดับต่ำ (< 1.99)	34	8.3
ผลการเรียนระดับปานกลาง (2.00 – 2.99)	334	81.7
ผลการเรียนระดับดี (3 – 4)	41	10
ค่าใช้จ่ายที่ได้รับประจำวัน (บาท)		
วันละ 60 – 100	409	100
บุคคลที่นักเรียนอาศัยอยู่ด้วย		
บิดามารดา	204	49.9
มารดา	104	25.4
บิดา	50	12.2
บิดาและมารดาเลี้ยง	30	7.3
มารดาและบิดาเลี้ยง	21	5.2
วุฒิการศึกษาของบิดา		
ประถมศึกษา	116	28.4
มัธยมศึกษา	168	41
อนุปริญญา	63	15.4
ปริญญาตรี	53	13
สูงกว่าปริญญาตรี	5	1.2
ไม่ได้เรียนหนังสือ	4	1

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล (ปัจจัยนำ)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อาชีพของบิดา		
ค้าขาย	161	34.2
รับจ้าง	140	39.4
รับราชการ	68	16.6
เกษตรกร	40	9.8
วุฒิการศึกษาของมารดา		
ประถมศึกษา	77	18.8
มัธยมศึกษา	218	53.3
อนุปริญญา	52	12.7
ปริญญาตรี	62	15.2
อาชีพของมารดา		
ค้าขาย	177	38.4
รับจ้าง	157	43.3
รับราชการ	54	13.2
เกษตรกร	21	5.1

4.2 ส่วนที่ 2 ปัจจัยเอื้อ

ได้แก่ การเข้าถึงสื่อกระตุ้นเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 กรุงเทพมหานคร โดยสามารถวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

ด้านปัจจัยเอื้อ (การเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ) พบว่ามีการเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศอยู่ในระดับสูง ($\bar{X}=12.4$, S.D.=1.6) กลุ่มตัวอย่างใช้อินเตอร์เน็ตผ่านมือถือ และอินเตอร์เน็ตจากเครื่องคอมพิวเตอร์เป็นปัจจัยเอื้อที่เข้าถึงสื่อกระตุ้นทางอารมณ์เพศได้ง่ายที่สุด อยู่ในระดับสูง ($\bar{X}=2.78$, S.D.=0.79 และ $\bar{X}=2.51$, S.D.=0.73) ตามลำดับ รองลงมาเป็นวิดีโอ ซีดี และภาพยนตร์ เป็นปัจจัยเอื้อที่เข้าถึงสื่อกระตุ้นทางอารมณ์เพศได้ง่ายเช่นกัน แต่อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.00$, S.D.=0.68) แสดงในภาคผนวก จ (ตารางที่ 6)

4.3 ส่วนที่ 3 ปัจจัยเสริม

ได้แก่ การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว การควบคุมกำกับติดตามของผู้ปกครอง เกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 กรุงเทพมหานคร โดยสามารถวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

ด้านปัจจัยเสริม ด้านการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว พบว่ามีการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 21$, S.D.=0.5) การพูดคุยกันภายในครอบครัวจะกล่าวถึงการป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศจากเพศตรงข้ามมากที่สุด ($\bar{X} = 2.66$, S.D. = 0.71) รองลงมา มีการสื่อสารเรื่องการเปลี่ยนแปลงของร่างกายเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น ($\bar{X} = 2.34$, S.D. = 0.7) แต่การสื่อสารวิธีระบายอารมณ์ทางเพศที่เหมาะสมกับพูดคุยกันน้อย ($\bar{X} = 1.14$, S.D. = 0.54) รองลงมาการป้องกันตนเองเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ($\bar{X} = 1.44$, S.D.=0.66) แสดงในภาคผนวก จ (ตารางที่ 8)

สำหรับปัจจัยเสริม ด้านการควบคุมกำกับติดตามของผู้ปกครอง พบว่ามีการควบคุมกำกับติดตามของผู้ปกครองอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 16.7$, S.D. = 2.48) การควบคุมกำกับติดตามของผู้ปกครองมากที่สุดคือผู้ปกครองนักเรียนจะโทรศัพท์ตามเมื่อนักเรียนกลับบ้านผิดเวลา ($\bar{X}=2.08$, S.D.=0.65) รองลงมาคือเมื่อกลับบ้านช้านักเรียนจะแจ้งให้ผู้ปกครองทราบล่วงหน้า ($\bar{X}=2.09$, S.D.=0.63) ส่วนการควบคุมกำกับติดตามเรื่องกฎเวลาเล่นอินเทอร์เน็ตหรือเวลาเล่นเกม ผู้ปกครองกับควบคุมกำกับติดตามน้อย ($\bar{X}=1.43$, S.D.=0.63) ซึ่งเป็นช่องทางที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ได้ ถ้าผู้ปกครองไม่กำกับควบคุมดูแล แสดงในภาคผนวก จ (ตารางที่ 7)

4.4 ส่วนที่ 4 พฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์

ได้แก่ การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ การแต่ต้องสัมผัสระหว่างชายหญิงในเชิงคู่สาว การเที่ยวสถานเริงรมย์ และการเปิดรับสื่อที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 กรุงเทพมหานคร

พฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมเสี่ยงอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.24$, S.D.=1.12) การไปเที่ยวเตร่ที่ศูนย์การค้าหลังเลิกเรียนหรือพลบค่ำ ทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์มากที่สุด ($\bar{X}=3.24$, S.D.=0.89) รองลงมาการดูอินเทอร์เน็ตในเว็บไซต์ที่มีภาพหรือเรื่องปลุกเร้าอารมณ์เพศ ($\bar{X}=3.14$, S.D.=1.14) และการหยอกล้อแบบถูกเนื้อต้องตัวกันตามสบาย ($\bar{X}=3.03$, S.D.=0.79) ส่วนการสัมผัสร่างกายเพศตรงข้ามเพื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศกับน้อย ($\bar{X}=1.9$, S.D.=0.67) รองลงมาหนีเรียนไปดื่มเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์กับเพื่อน ส่วนการอ่านนวนิยายโรแมนติกที่มีบทกระตุ้นอารมณ์เพศไม่ทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์เลย ($\bar{X}=1.37$, S.D.=0.53) แสดงในภาคผนวก จ (ตารางที่ 5)

4.5 ส่วนที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ศึกษากับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 กรุงเทพมหานคร โดยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ระหว่างปัจจัยที่ทำการศึกษากับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 กรุงเทพมหานคร พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร คือ เพศ อายุ ผลการเรียน การอาศัยอยู่กับผู้ปกครอง ค่าใช้จ่ายที่ได้ในแต่ละวันไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p-value 0.19, 0.93, 0.94 และ 0.34 ตามลำดับ) การเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (p-value 0.04) การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p-value 0.96) และการควบคุมกำกับติดตามของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p-value 0.56) ดังปรากฏในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริมกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	p-value
ปัจจัยนำ		
เพศ	.06	0.19
อายุ	-.07	0.93
ผลการเรียน	.28	0.94
การอาศัยอยู่กับผู้ปกครอง	-.04	0.34
ค่าใช้จ่ายที่ได้รับแต่ละวัน	.05	0.19
ปัจจัยเอื้อ		
การเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ	.5	0.04*
ปัจจัยเสริม		
การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว	.06	0.96
การควบคุมกำกับติดตามของผู้ปกครอง	0.2	0.56

*มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05